

Week 8 - 2009

"Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet; Opdat Hij degenen, die onder de wet waren, verlossen zou, en opdat wij de aanneming tot kinderen verkrijgen zouden. En overmits gij kinderen zijt, zo heeft God den Geest Zijns Zoons uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader! Zo dan, gij zijt niet meer een dienstknecht, maar een zoon; en indien gij een zoon zijt, zo zijt gij ook een erfgenaam van God door Christus." - Galaten 4:4-7

In de bovenstaande woorden vindt u een korte en eenvoudige voorstelling van de wijze waarop en waardoor God een zondaar zaligt van het begin tot het einde, en hem van een erfgenaam der hel tot een erfgenaam van de Hemel maakt. God heeft Zijn Zoon tot ons gezonden geliefden! Wat ligt er veel in deze woorden opgesloten. Hierin ligt de bron van zaligheid voor een verloren zondaar. Dikwijls vraagt een ontwaakte en bekommerde ziel: "Wil God wel dat ik zalig wordt?" Het antwoord dat vanuit de Schrift tot ons komt is: "God heeft Zijn Zoon uitgezonden! Als God u had willen verderven, zou Hij dan voor een Lam ten brandoffer hebben bezorgd? Het heil des Heeren is in Christus gekomen, tot u en tot mij. Christus, als de gewillige en volkomen Zaligmaker, uitverkoren door God, opdat Hij komen zou in de volheid des tijds. Hij moest vlees worden van ons vlees, en been van ons been, om nu een volkomen betaling en rantsoen aan te brengen in dat vlees, opdat zondaren weer teruggebracht konden worden, terug tot en naar het Vaderhart Gods. Zo moest het Woord vlees worden – Joh. 1:10. Jesaja had er reeds van geprofeteerd in het oude testament: "Zie, een maagd zal zwanger worden, en zij zal een Zoon baren, en Zijn Naam IMMANUËL heten. – Jes. 7:14." De God der heerlijkheid werd een worm en geen man, een Rijsje voortgekomen uit de afgehouden tronk van Isaï. Hij, Die niet vatbaar is voor lijden, werd vatbaar voor pijn, voor zielenstijd en doodstrijd. Hij, de Christus kwam niet om gediend te worden, te verderven of te regeren, maar Hij kwam om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een rantsoen voor velen. Hij is gekomen, opdat wij de aanneming der kinderen zouden verkrijgen. Hier past ons slechts oneindige bewondering, wanneer wij beseffen waarom Hij is gekomen. Hij kwam voor vijanden, voor goddelozen, om als Plaatsvervanger de wet te vervullen, en de vloek te dragen. Langs en in deze weg, werd de Weg – Joh.14:6 – geopend en vrijgemaakt om zondaren zalig te maken. "Dit is een getrouw woord, en aller aanneming waardig, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is, om zondaren zalig te maken, van welke ik de voornaamste ben – 1 Tim. 1:15." Dit is de boodschap van de gekruisigde Christus Die aan alle zondaren wordt aangeboden als het middel tot de zaligheid. Door Zijn dood en leven heeft Hij de zaligheid verworven voor verloren Adamskinderen, en alleen met deze gerechtigheid van Christus kunnen wij voor een heilig God bestaan. Deze gerechtigheid is duur verworven, nochtans wordt zij aan een ieder van ons aangeboden. Oh! Wat zal het zijn, wanneer wij op zo'n grote zaligheid geen acht geslagen hebben. We lezen in onze tekst waarom Christus moest komen onder de wet, namelijk, opdat Hij degenen die onder de wet waren, verlossen zou. Wie zijn er onder de wet? Allen die deze wet op hun harten geschreven hebben, allen die deze wet geschonden hebben, allen die een beschuldigt geweten hebben. Wij verkeren, krachtens onze diepe val in Adam onder een verbroken werkverbond. Door de val zijn we kinderen des toorns geworden, en liggen we allen onder de vloek der wet. "Want vervloekt is een iegelijk die niet blijft in al hetgeen geschreven staat in het boek der wet, om dat te doen – Gal.3:10." Wij delen allen in deze vloek, omdat wij allen in Adam gezondigd hebben. Maar nu is Christus gekomen onder de wet, opdat hij degenen die onder de wet waren verlossen zou.

Hij kwam niet om de wet te ontbinden, maar om die te vervullen. Door Zijn dood en leven heeft Hij de wet vervuld, en heeft Hij de vloek van de wet gedragen. Deze boodschap van het Evangelie, de verborgenheid van het vleesgeworden Woord en een toegerekende gerechtigheid, gaat ons zien en verstand verre te boven. Geliefden! Het is noodzakelijk dat wij inwendig worden verlicht door de Heilige Geest om deze boodschap te kunnen geloven. Want de natuurlijke mens begrijpt deze dingen niet, ze zijn hem zelfs tot dwaasheid. Gods ware kinderen getuigen met de Schrift: "God heeft het ons geopenbaard door Zijn Geest – 1 Kor. 2:14." Alleen de Geest van God kan onze ogen openen, en toont de waarheid van het Evangelie aan onze ziel. Het ware geloof, gelooft dat Hij de Zaligmaker der wereld is en hun Zaligmaker in het bijzonder. Gods ware kinderen weten in Wien zij gelooft hebben. "Wij weten dat Deze waarlijk is de Christus, de Zaligmaker der wereld – Joh. 4:42." Dat is duidelijk, als u bedenkt, dat het Evangelie tot u en tot een ieder van u komt: "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebben – Joh. 3:16." Tot u, o mannen roep Ik, en Mijn stem is tot de mensenkinderen Spr. 8:4. Velen geloven dat Christus gestorven is, en dat door Zijn dood en leven er een volkomen gerechtigheid is aanaangebracht. Maar wanneer men dan gevraagd wordt of zij het geloven voor zichzelf, dan valt er dikwijls een dodelijke stilte. Als u het niet gelooft met betrekking tot het voornaamste, namelijk uw zaligheid, dan is uw geloof niet meer dan dat van de duivelen. Met dit geloof berooft u zelfs God van Zijn eer, want Hij wordt alleen verheerlijkt wanneer dode zondaren tot Christus vluchten, om alleen door Hem gezaligd te kunnen worden. God heeft de zondaren liefgehad en Zijn eigen Zoon als Zaligmaker geschonken. Hij zegt duidelijk dat de voornaamste der zondaren bij Christus welkom is. Och! Velen zeggen: "Nee. Ik durft Hem niet te vertrouwen!" Zij maken God tot een leugenaar, en beroven Hem van Zijn eer en Waarheid. Als u werkelijk in waarheid tot Christus zou vluchten, dan zou Gods rechtvaardigheid voor al uw zonden volkomen voldaan zijn. Maar als u Christus niet wilt vertrouwen als het enige middel tot uw zaligheid, dan zult u eeuwig moeten lijden, en God zal nooit voldaan zijn. Zijn er nog ontwaakte zondaren van wie Christus moet zeggen: "Gij wilt tot Mij niet komen, opdat gij het leven moogt hebben?" Zie hier, de ware aard van uw ongelovige bestaan! U bent trots en hoogmoedig en weigert God de eer te geven die Hem toekomt in Zijn beminde Zoon. U denkt dat het nederig is als u niet tot Christus komt. Hoe durf ik zo'n Zaligmaker aan te grijpen? Ik ben een bedorven, vuile zondaar. Zie, dit is de nederigheid van de duivel, die zijn duizenden verslaat in onze dagen. Het is pure hoogmoed, en hierdoor zal uw oordeel verzwaaard worden. Onze zaligheid of verdoemenis hangt van dit punt af: "Die geloof zal hebben..., zal zalig worden, maar die niet geloofd zal hebben, zal verdoemd worden – Mark. 16:16." De grootste zonde, is de zonde van het ongeloof. Hoe velen zullen aangedaan zijn over een of andere zonde tegen de wet. Maar zij hebben nog nooit gevoeld en gezien de grootste zonde, namelijk de zonde van het ongeloof tegen het Evangelie. Door deze zonde gaan velen voor eeuwig verloren, en daarom is dat de zonde waarvan de Geest op een bijzondere wijze zal overtuigen: "En Die gekomen zijn, zal de wereld overtuigen van zonde, en van gerechtigheid: van zonde, omdat zij in Mij niet geloven – Joh. 16:8. Dat is grootste zielsverwoestende zonde! Geliefden! Roep toch om ontdekking, om verbrijzeling, om te worden wat we zijn, namelijk een goddeloze. Rust niet, eer er een woord van verzoening in uw hart gelegd. Zoek behoudenis, gij alle einden der aarde, want de God van Abraham, Izaäk en Jakob leeft! Wij zijn dood in de zonden en misdaden, en daarom moet God Zijn aangezicht voor ons verbergen. Buiten Christus is God een eeuwige gloed en een verterend vuur bij wie niemand wonen kan. Maar in Christus kan Hij zichzelf weer openbaren als een verzoenend God, en doet Hij niet naar onze zonde, maar werpt de zonden in een zee van eeuwige vergetelheid. Buiten Christus bent u reeds verloren, want die niet geloofd is alrede veroordeeld. Oh! Dat leven in Christus

strekt zich nog verder uit als de dood die wij in Adam hebben. Heeft u de dood alrede in Adam gevonden, werp u dan neer voor de troon der genade, en blijf roepen totdat Hij, de Christus Zichzelf aan uw ziel geopenbaard heeft als Het Woord der verzoening. De Schrift geeft daar zo'n schoon en heerlijk getuigenis van: "Want indien, door de misdaad van één, velen gestorven zijn, zo is veel meer de genade Gods, en de gave door de genade, die daar is van één mens Jezus Christus, overvloedig geweest over velen – Rom. 5:15." Toen Adam van de verboden vrucht at, vergiftigde hij zichzelf en al zijn nakomelingen, want het bracht hen onmiddellijk onder de dood. Het scheidde hen van God, de Springader des Levens. Daarom zijn ze als het ware begraven in het graf der zonde, en ontbloot van al het geestelijk leven. Maar op de dag waarop de ziel Christus mag vinden, word zij levend gemaakt door de Geest van Christus, en neemt Hij Zijn intrek in de ziel. Wanneer de ziel zo Christus mag vinden, dan word de oorzaak weggenomen van de doodstaat, namelijk zijn zonden en misdaden. "Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft Hij ons levend gemaakt – Ef. 2:5." Als u zo de Christus mag ontmoeten, dan wordt het vonnis vernietigt, het handschrift dat tegen ons getuigde in inzetten bestaande wordt uitgewist. Christus komt in de gevangenis en vertoont Zichzelf, als de Deur der Schapen. Ja, als het ware Lam Gods dat de zonde der wereld wegdraagt. Hij zal dan zeggen: "Verlos hem of haar, dat hij niet in het verderf nederdale, Ik heb verzoening gevonden – Job 33:24." Daar vallen de banden af, de ketenen van schuld worden verbroken, en de gevangenisdeuren worden geopend. De wet die een volkomen betaling eiste, is voldaan, want Hij heeft het uitgesproken: "Het is volbracht!" De schuld uws volk is uit Uw Boek gedaan, ook ziet Gij geen van hunne zonden aan – Ps. 32. De wet was een strenge bewaker, maar wanneer Christus Zichzelf openbaart als de vervulde Wet, dan kan hij de zondaar niet langer vasthouden. Wanneer een zondaar zo Christus mag ontmoeten, dan vindt hij of zij het eeuwige leven. De gemeenschap wordt hersteld, en God wil en kan daar Zichzelf weer volledig wegschenken in Christus. De natuurlijke mens denkt dat het een onaangenaam en moeilijk leven is, maar wanneer wij die gemeenschap weer mogen beoefenen met God in Christus, dan zijn wij voor de tijd eeuwig bedorven. Het laat zich niet in menselijke woorden uitdrukken welk een hemelse vreugde en blijdschap een ziel smaakt wanneer Hij Christus voor het eerst mag ontmoeten in het Evangelie. David zegt daarvan: "Gij hebt vreugde in mijn hart gegeven, meer dan der tijd, als hun koren en hun most vermenigvuldigt zijn." Deze vreugde wordt echter niet op een luidruchtige manier geuit, gelijk de wereld doet. Ondiepe beekjes en modderige slootjes, zoals die in de wereld te vinden zijn, maken dikwijls luidruchtig geluid. Maar diepe wateren, zijn stille gronden, en het levende water wat stroomt uit de volheid van Christus is een onuitputtelijke en diepe bron van onuitsprekelijk zielsgenot. Alle vrolijkheid van de wereld saamgebonden is zo licht als een veertje vergeleken met de vreugde die gevonden wordt in de gemeenschap met God, het smaken van Zijn gunst en het zwijgen van het geweten. Alle geneugten die in de wereld te vinden zijn, zijn bij de eerste rukwind direct gevloeden, maar die vreugde, en die gemeenschap met God zal een ziel ondersteunen in de grootste nood. Wanneer wij dit leven gevonden hebben, zullen wij dit nooit meer kunnen verliezen, want de rechtvaardige zal door het geloof leven. Het leven van genade kan naar enige tijd wel zwakker worden, maar het zal nooit meer afgesneden worden.

Geliefden! We kunnen van nature niet komen tot enige heiligheid of gehoorzaamheid die God aangenaam is, tenzij we Christus vinden of Hem aannemen nadat Hij Zichzelf op een zaligmakende wijze aan ons geopenbaard heeft. Zoek Christus tot u Hem gevonden hebt en vind het leven in Hem en door Hem. U zult eeuwig gelukkig zijn als u Christus vindt, maar u zult eeuwig verloren gaan als u Hem niet vindt. Verloren zondaren, zoek Christus en zoek het leven in Hem. Vraag en smeek om de zaligmakende openbaring van Christus aan uw ziel. Bedenk toch daartoe dat wij Christus niet kunnen aannemen of in Hem geloven, als

Hij niet zaligmakend aan ons wordt geopenbaard. Velen hebben een geloof in een onbekende Christus, maar dat is niet het ware geloof. "Ik ken de mijnen, en worde van de mijnen gekend – Joh. 10:16." Hij kent Zijn schapen, en Zijn schapen zullen Hem ook kennen in de tijd door een persoonlijke openbaring. De Apostel Paulus zocht niets anders meer dan Christus en Dien gekruisigd. Waarom? Omdat Hij hem reeds gevonden had. De volheid uit en van Christus was uitgestort in zijn hart. Luther zegt in één van zijn geschriften: "Laat mijn ogen en oren gesloten zijn, opdat ze geen God kennen buiten Christus, geen God dan Hij Die in de schoot van Maria was." Waarom worden velen avallig, en wijken zij van God af? Is het niet omdat zij nooit gebracht zijn in het binnenste heiligdom van een drie-enige God? Als dat zo geweest zou zijn, zou dat hen vastgehouden hebben. Dan zouden ze Hem hebben ontmoet in Zijn schoonheid en heerlijkheid, en dat is alles wat een ziel wensen kan. Christus is zeer gewillig om Zichzelf aan u te schenken en te openbaren, en in Hem het eeuwige leven te ontvangen. "Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen, en die tot Mij komt zal Ik geenszins uitwerpen – Joh. 6:37." De woorden geenszins, betekent dat iedere verloren zondaar die tot Christus komt, om in Hem het leven te vinden, nooit zal worden uitgeworpen. Bedenk toch hoe ruim en hoe rijk het aanbod van het Evangelie is. "Die wil, neme het water des Levens om niet – Openb. 22:17." De Heere roept het u en een ieder van ons toe: "Komt dan, en laat ons samen rechten, zegt de HEERE, als waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw, al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol – Jes. 1:18." De bloedschande en tovenarij van Manasse, de godslastering en vervolging van Paulus en de verdorvenheid van Maria Magdalena verhinderen niet dat zij in en door Christus gezaligd werden, en het leven van Hem en door Hem verkregen hebben. Ziet! De Vader stond reeds van verre op zijn verloren zoon te wachten. Zo verrast Christus een verloren zondaar of zondares als zij nog van verre staan, en toont God Zijn vriendelijk gelaat in Christus. Hoe kan ik nu weten of ik Christus gevonden hebt? Een belangrijke vraag geliefde lezer! De ziel die nog dood is in de zonde, heeft Hem niet gevonden. Waar echter geestelijk leven is, is Christus door de ziel gevonden. Zij hebben gesmaakt dat de Heere barmhartig is, en groot van goedertierenheid. Zij hebben ondervonden de liefelijke en kostelijke reuke die van Christus uitgaat. Al wat aan Hem is, is gans begeerlijk, zijn woorden die ze dikwijls uitroepen. De volheid der genade die in Christus woont, is namelijk in hun harten uitgestort. Zij houden de zonde voor het grootste kwaad, en de gunst van God voor het hoogste goed. Het gevoel van hun verdorvenheid doet hen blijvend kermen aan de troon van Gods genade. Zij verlangen ernaar om daar vurig van verlost te worden. Zij begrijpen Paulus zo goed die uit ondervinding zegt: "Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen van het lichaam der zonde en des doods – Rom. 7:24." Echter is er in hun ziel een geestelijk vuur ontstoken, die nooit meer uitgaat. Een heilig vuur ontvlamt dikwijls wanneer zij aan Christus denken, en begeren naar Zijn gunst en gemeenschap. Zij hebben Hem aanschouwt, als de Koning in Zijn schoonheid en heerlijkheid. Zij gevoelen de kracht van Zijn genade, omdat het dierbare Bloed van Christus is over hun harten uitgestort is. En uiteindelijk zullen zij ingaan, in de eeuwige rust. Want er blijft een rust over voor het ware volk van God. Een eeuwige sabbat! Waar God zal Zijn alles en in allen.

Geliefden! Rust niet voordat u dit leven gevonden hebt in Christus. Onthoud toch goed dat u niet behouden kunt worden vanwege uw overtuigingen en bekommernissen. Menig zeeman is ongerust geweest tijdens een schipbreuk en toch verdronken. Zijn ongerustheid en bekommerdheid kon hem niet helpen. Bekommerdheid is geen zaligheid geliefden! Houdt niet op met vrezen totdat God u inlijft in Christus. Voordat u zeker bent van uw behoud, voordat u gevoelt dat u in Christus bent, voordat u de Rotssteen onder uw voeten voelt, zou u geen lach meer op uw gezicht mogen hebben. Echt niet! Zet uw ziel en zaligheid op de eerste plaats, want ziel verloren is alles verloren. Onthoud toch dat Christus zeer gewillig

is, om verloren zondaren zalig te maken, die in Hem het leven zoeken. Want die Mij vindt, die vindt het leven en trekt een welgevallen van de Heere. Amen